

des Navn paa Kortet. Skulde han nu ovenikøbet overraskes under Paaklædningen?

Asmus Hagen maatte slaa sig tiltaals og gik paa Undersøgelse omkring i Stuen, mens han ventede. Paa en Hylde over Skrivebordet fandt han en gammel støvet Foliant i Svinelædersbind, som han forresten havde lagt Mærke til straks ved sit Komme. Det viste sig at være en snurrig tysk Bearbejdelse af nogle Oldtidsværker om Lægekunsten. Baade Hippokrates' og Aretæus' Navne spøgede i rødt Tryk paa de mørnede Blade. Men hvad der især fik ham til at gøre store Øjne var, at der rundt om i Bogen laa løse Papirer med Optegnelser og Citater skrevne med Vennens Haand.

Han gav sig til at undersøge ogsaa de andre Bøger paa Hylden. Der var et stort astronomisk Værk i flere Bind og et Skrift om Jordmagnetisme. Desuden fandt han en fransk Oversættelse af en arabisk Sundhedslære fra Middelalderen forfattet af en Mand, der kaldte sig »Den troldkyndige i Cordova«. Ogsaa denne var fuld af Noter.

Hvad i Alverden! Hvordan var al denne gamle Galskab kommen her?

Uvilkaarlig vendte han sig mod Barbara, der laa paa Knæ foran Kakkellovnen og lavede Ilden med en Fjerving. Men i det samme blev en Dør bag ham